

[Ib Thyregod.]

målet om rentesikringens fortsættelse eller afløsning af andre ordninger.

Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at der også opstår det særlige problem, at en væsentlig del af beboerne i det sociale boligbyggeri, når de først er blevet lejere, indkomstmæssigt vokser ud over de grænser, som er gældende, og som også var gældende for dem i det øjeblik, de kom ind i det sociale boligbyggeri. Det vil sige, at der udmærket i det sociale byggeris ejendomme kan sidde lejere med høje indtægter, der alligevel nyder godt af den statsstøtte, som rentesikringen er, så de får en fordel fremfor andre lejere, måske i det private byggeri, med lavere indtægt, der ikke har den særlige statsstøtte, som rentesikringen er. Vi må derfor overveje, også om denne nye ordning ikke i højere grad skal omfatte netop det sociale område, de sociale opgaver, som boligsikringen har.

Rentesikringen var efter boligforliget tænkt som en midlertidig løsning med henblik på en senere øget selvfinansiering, som nu er undervejs. De sociale boligselskaber skal støttes, men de skal i særlig grad støttes i relation til de personer, som trænger dertil socialt. Når indkomstgrænserne stiger, som jeg har nævnt det, svækkes konkurrencen og konkurrencemulighederne mellem de forskellige former for byggeri, og det fører til højere leje, så længe vi ikke ser noget til en normalisering på boligområdet.

Man kan rejse det spørgsmål, om ikke også boligsikringen virker i den retning, at den i virkeligheden kommer til at fordyre en del af byggeriet. Jeg tror, der er noget i synspunktet, men dette vil blive afviklet i det øjeblik, vi når en fri konkurrence inden for boligområdet. Boligsikring er efter vor opfattelse en ordning, som i høj grad er at fortrække, fordi den netop tager hensyn til de sociale synspunkter — og til de sociale synspunkter, som foreligger på det aktuelle tidspunkt; ikke dem, som forelå på det tidspunkt, lejerne flyttede ind i ejendommen.

Gennem det lovforslag, som foreligger her til behandling, går regeringen ind for en udbygning af boligsikringen. En pristalsregulering, som socialdemokratiet har foreslået, vil virke skævt i forhold til de forskellige grupper i den ældre og den nye boligmasse og vil i det hele taget ikke virke rime-

lig netop ud fra det synspunkt, at boligsikringen i særlig grad bør tilsikres dem, der har et særligt socialt behov herfor. Fortsætter man med en pristalsregulering, fortsætter man med forhøjelse af indkomstgrænserne, må man både gennem rentesikring og boligsikring give støtte til en stor del af befolkningen; vi er allerede gået langt i det forslag, som foreligger her, hvor der kan gives boligsikring til lejere med en indtægt på op imod 50.000 kr. Man må huske, at der også er en anden del af befolkningen, som ikke bor i lejede boliger; jeg tænker ikke her på parcelhusproblematikken, men der er mange andre, som også er uden for denne ordning.

Jeg kan derfor ikke på mit partis vegne anbefale at stemme for socialdemokratiets ændringsforslag. Jeg vil gerne nævne, at der stadig er behov for og også fremover vil være behov for udbygning af boligsikringen særlig på de områder, hvor der er sociale grunde, der taler derfor. Jeg har tidligere gjort mig til talsmand for, at man netop for saneringsramte giver en særlig ordning på boligsikringsområdet, og det er netop det, der er givet udtryk for i udvalgets betænkning, således som det nærmere vil kunne ses.

Jeg vil endvidere gerne nævne, at boligsikringen har givet anledning til et vist misbrug. Vi prøver gennem det foreliggende forslag at få øget tilsyn og kontrol for at komme disse misbrug til livs. Det er naturligvis ikke meningen, at denne ordning skal kunne misbruges og statens midler anvendes i sådanne tilfælde.

Jeg vil gerne nævne spørgsmålet om beboerdemokrati. Her er forholdet jo det ejendommelige, at regeringspartierne står sammen med socialistisk folkeparti imod socialdemokratiet. Jeg mener, det er værdifuldt, at man gennemfører beboerdemokrati inden for de sociale boligselskabers område, og i de forhandlinger, som har fundet sted, er man jo også kommet ret langt uanset den modstand, man hidtil fra de sociale selskabers side har mødt.

Venstre har derfor for lang tid siden fremført disse synspunkter, og netop i den udvikling, vi er inde i, hvor der tales om mulighederne for øget demokratisering, er det vigtigt, at man her finder frem til et område, hvor dette kan finde sted, hvor beboerne kan få en øget indflydelse, og hvor også de unge, som taler om, hvilke muligheder